

ΑΝΕΞΕΛΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αρ 8. Ίδρυ, τῆ 24. Σεπτεμβρίου. 1827. Σαββάτῳ

Ὅσιον προτιμᾶν τὴν Ἀλήθειαν
Ἄρισ.

Τιμὴ ἑτησία πέντε πάλλαρα ἰσπανικὰ, προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν.
Ἐκδίδεται μίαν φορὴν τὴν ἑβδομάδα.

Καὶ ἀπὸ τῶν τελευταίας εἰδήσεις, τὰς ὁποίας ἔχομεν ἀπὸ Κορινθίου πόλεως ὁ Σουλτάνος κατ' οὐδένα τρόπον δὲν δέχεται συμβιβαστὴν μετὰ τοὺς Ἕλληνας· καὶ τί ἐπιμένει ἡ ἀντιπαρθεὶς τὸν Πατριάρχην διὰ τὴν δυνάμειν ἐπισκόπων, τὴν μὲν διὰ τὴν Ρούμελην καὶ τὸν ἄλλον διὰ τὴν Ἀττικὴν με σκοπὸν διὰ νὰ συνάξωσιν ὑπογραφὰς ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας τοὺς κατοικοῦντας ἐκεῖνα τὰ ἐλκεῖνα διὰ τὴν καταστροφῶν μέρη, μετὰ τὰς ὁποίας νὰ φανερώσῃ τὴν ἀπειλήσαντων αὐτῶν ἐπιχειρήσῃ τὴν ὁποίαν αἰσθάνονται διὰ τὴν ἱψυλότητάτου· εἶναι βέβαιον ὅτι ἔφερον πολλὰς, καὶ εἶναι βεβαίως ὅτι ἠδύνατο νὰ φέρωσιν ὅσας ἠθέλων, εὐθύς ὅτι ἡ αἰμιζαγὴ μάχαιρα κρέμαται ἀπὸ μίαν τρίχα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ὁ Σουλτάνος μετὰ τὸν δὲν ἔλλειψε ἀπὸ τῆς φωνῆς ἐυγνώμων καὶ εἰς τὸν Πατριάρχην καὶ εἰς τοὺς ἐπισκόπους μετὰ πλούσια δῶρα, καὶ τὴν ἰσχυρίζεται ὅτι θέλει τείξει τὴν Εὐρώπην μετὰ ἐκείνας τὰς ὑπογραφὰς.

ἐπληρώθη καὶ ὁ Καπετᾶν Θωμᾶς, Διοικητὴς τοῦ Βορκείου. Τῆς εἰδήσεως ταύτης περιμένοντες ἐπίσημον καὶ περιστατικὴν πληροφορίαν, διὰ νὰ τὴν δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας, διὰ ἰδιαιτέραν μου ὑπόθεσιν ἀπέβασα εἰς Πόρον, ὅπου ἔλαβα τὴν τιμὴν νὰ γνωρισθῶ μετὰ τὸν ἐπιστάτην τῶν ἐξ Ἀμερικῆς ἀποσταλόντων βοηθειῶν διὰ τοὺς ἐνδοεὶς Ἕλληνας, Κύριον Γουλιέλμον, μετὰ τὸν ἵπποδον ὠμιλήσα, εἰς τὸ εἶναι συγχωρημένον νὰ δώσῃ μέρος ἐξ αὐτῶν τῶν φιλανθρώπων βοηθειῶν εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ τὰς χρεῖς καὶ ὄρφανὰ τῶν κατακαίρων εἰς τὸν Σίλον θανάτων καὶ πληγῶν τῶν συμπολιτῶν μου ὅστις φιλανθρωπία κινούμενος ἐδέχθη τὴν πρότασίν μου ταύτην, καὶ μετὰ πειστικῶς νὰ δαχθῆ τὸ βῆρος καὶ νὰ καταγράψῃ τὰς χρεῖς ἐχούσας χήρας καὶ ὄρφανὰ. ἐγὼ δὲ ὡς ἱερὴν καὶ πατριωτικὴν καὶ φιλανθρωπικὴν χρεὺς μου, ἐδέχην εὐχωρίσας τὴν ἐκδούλευσιν ταύτην. ὅλα φθάνων ἐνταῦθα εἰδοποίησα τὸ πρῶτον εἰς τὴν πολιτικὴν μας διοίκησιν, ἣ ὁποία εὐχαρίστως ἐπέχθη τὴν φιλανθρωπικὴν προαίρεσιν τοῦ Κυρίου Γουλιέλμου καὶ εἰδοποίησε τοὺς ἱερεῖς νὰ κἀμῶσι τὴν κατέλογον τῶν εἰς τὰς ἐνορίας τῶν χηρευμένων καὶ ὄρφανῶν, ἀλλὰ δὲ ὅπου τελειώσῃ ἡ καταγραφή αὐτῆ, θέλει διευθυνθῆ πρὸς τὸν Κύριον Γουλιέλμον, κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν μου.

Εἰδήσεις Κορινθιακοῦ Κόλπου

Τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, τὸ Β' ἢ ὁ Σωτήρ, καὶ τὸ Ἀτρεκίητος ἢ Καρτερία, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ πρώτου στόλαρχου ἐμβήκαν ἐσχάτως εἰς τὸν Κόλπον αὐτόν, καὶ ἕκαστον ἐχθρικά πλοῖα ἔλαβον καὶ 3 Ἀύστριατι. Ἐβουλεύθησαν ἄρα τὸ Ἀτρεκίητον εἰς ἀξιοματικὸς ἀπὸ δὲ τοῦ Βορκείου δύο νῆυται. λέγεται δὲ ὅτι

Ο ἑκδόσης. Π. Κ. Π.



ἀκόμη σὲ μέμφεται, διότι λαλεῖς ἀνεξαρτέτως ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Κυβέρνησις, φίλε, εἶναι ἱερὰ, εἶναι ἀξιοσέβαστος. ἀλλ' ἂν τὰ μέλη, τὰ ὄντια τῆς συνθέτου ἤδη δὲν εἶναι καλὰ, δὲν εἶναι ἀξιατὴ ἀθροῦ τὸν ὅποιον καὶ ἔχουν σήμερον, μὲ τούτο δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐγγίξῃς τῆν κυβερνήσιν, τὸ ἱερὸν λέγω τούτο ὄνομα.

Σὺ γνωρίζεις ὅτι τὰ συγκροταθέντα σήμερον τῆν ἀντικυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν μέλη ἐπιρροήσαν παρελπίδα κενωρίσθησαν διότι ὁ σκοπὸς τοῦ ἔθνους ἦτον νὰ κυβερνήσῃ τοὺς Ἕλληνας διὰ μόναν ἡμέραν ἑκατὸν καὶ ἔτι ὅταν ἡ θαλάσσιος δυναμὶς καὶ ἡ τῆς ἡγῆσε ἀφ' ἑρῶθησαν ὅπως διόλου εἰς ἄλλους καὶ αὐτοὶ μόνον διὰ ἓνα τύπον Κυβερνήσεως εἶχον διορισθῆ, ἔθεν καὶ κανὼν ἀπ' ἐκείνουσ' εἴτινες ἤμποροῦσαν νὰ διακρίβουν ὅπως οὖν εἰς τὰ πράγματα δὲν ἐθάλχθη διὰ νὰ ἐπιθυμήσῃ τὸ τοιοῦτον καὶ νὰ τὴ ἀπολύσῃ.

Ἀλλὰ καθὼς ὡς ἐπιτοκλεῖσον τὰ ἀνθρώπινα πράγματα εἶναι ἀξιατά, οὕτω καὶ ὁ σχηματισμὸς τοῦ ἔθνους τούτου δὲν εἶναι παράδοξον ἂν ἔλαθε μεταβολὴν, καὶ αὐτοὶ ἐσερεύθησαν διὰ περισσώτερον καιρὸν καὶ φροντίζον ἵλον ἓνα νὰ προσετισερευθοῦν, πρᾶγμα τὸ ὅποιον τοὺς κάμνει νὰ ἐξικεῖλουν ἤδη εἰς πολλὰ ἀτοπήματα.

Ἀλλ' ἐπέ με σὲ παρακαλῶ δὲν σφάλουν ἐξίσου καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες νὰ ἐμποδίσουν τοιαῦτα δυνατὰ καὶ ἀδιαφοροῦν; Σημαντικοὶ κατὰ τὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα βυστίας καὶ ἐκδιουλεύσεις τὸν ὀλοκλήρων τμημάτων βλέπουν καὶ συγχίζονται εὐλόγως, ἀλλὰ μένου μὲ μόνον τὴν σύγχυσιν ὡσαν ἢ μὴν ἦτον εἰς τοὺς σπουδαρχίδα μας ἐν μέγα ὄφελος ἢ ἀδιαφορία τὴν αὐτῆ.

Οἱ μεγαλόνομοι σπουδαρχίδα τοῦ ἔθνους μας κατόρθωσαν ἓνα σκοπὸν τὴν θαυμάσια φειδύονται τινὰς, καίτοι φειδύονται δικαίως, διότι ἤμποροῦν νὰ ἀνατρέψουν ἕλκος τοὺς ὀλεθρίους τὴν σκοπὸν, τὴ κίμων νὰ λειπὸν διὰ νὰ τοὺς ἀποφύγῃ; ἐγνώρισαν τὸ πνευμάτων ὅτι εὐκλεπερῶνται μεθεδινῶνται καὶ ἐφειδύονται τρήτους διὰ νὰ τοὺς διασερῶν, ἢ διαπαρέσκεια αὐτῆ τοὺς κάμνει νὰ τραβῶνται ἀπὸ τὰ πράγματα, τραβοῦμενοι οὕτω, εἰρὶσκουν τὸ κέρπον ἐλεύθερον οἱ σπουδαρχίδα καὶ κατορθῶν

τοὺς σκοπὸς τὴν. εἰπέμε λοιπὸν σὺ τῶρα εἰς τοὺς ἀνίγεται τὸ ὄνομα περισσώτερον; εἰς ἐκεῖνοσ' εἴτινες ἤξενον πολλὰ καλὰ ὅτι ὅταν ἦναι προσκολλημένοι εἰς τὰ πράγματα τοῦ ἔθνους ἤμποροῦν νὰ ἐμποδίσουν τὰ μεγάλων τούτων κακῶν ἢ εἰς ἐκείνουσ' οἵτινες μὴν ἔχρητες ἄλλου σκοπὸν παρὰ τὰ ἴνα τέλη, ἐυρῆσαι μέθοδον νὰ κατορθῶν;

Ἐπειτα σὺ ἀδιαφόρως κτυπᾷς ἕλους καὶ ἀντικυβερνήτας καὶ βουλευτῆς; ἀλλὰ μεταξὺ τούτων δὲν εἶναι καὶ καλοὶ; Δὲν εἶναι ἐξ' αὐτῶν κίμωνι, οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ ἐμποδίσουν τὸ κακὸν ἀλλὰ διὰ τὴν ἀδιαφορίαν καὶ τὴν ἄλλων, οἵτινες ἤμποροῦν νὰ τοὺς βοηθήσουν καὶ ἀδιαφοροῦν δὲν δυνατοὶ νὰ κατορθῶνται; ἂν ἐξετίσωμεν τὴν ῥίζαν τῶν κακῶν καὶ τότε μόνον ἤμποροῦμεν κτυπῶντες αὐτῆ τὴν ῥίζαν νὰ τὰ προλαυδῶνται καὶ νὰ τὰ διορθῶνται.

Σὺ καθήμενος εἰς τὴν ἴσον σπᾶξεται ὅτι ἤμπορεῖς νὰ λέγῃς ὅτι θέλεις, καὶ τί δὲν φειδύσαι κανέν κακὸν; ἀλλ' ἐγὼ, σοὶ λέγω ὅτι παρὰ τὸν φόβον τὸν ὅποιον χρεαστῆς νὰ ἔχῃς εἰς τοὺς Νόμους, χρεωστῆς ἀκόμη νὰ φοβῆται καὶ τὴν ὀργὴν τινῶν ἐκ τῶν ἀντικυβερνητικῶν μας, οἱ ὅποιοι καὶ ἂν ἀδυνατοῦν κατὰ νόμον νὰ σὲ βλάψουν ἤμποροῦν ἡμῶς νὰ σὲ ἰβρίζουν, ἢ ὅσο ἀπρεπὰ λόγια δὲν ἤκουσες ποτὲ, ἂν εἶσαι καὶ αὐτῶν.

Φαίνεται δὲν ἤξενον ὅτι πολλοὶσ' τινὰ μέλη τῆς ἀντικυβερνητικῆς μας Ἐπιτροπῆς καὶ παρουσία ἀκίμων, ὕβριζον μὲ τρόπον ἀήκουστον, καὶ πολλάκις χωρὶς κανὼν τοὺς κατα ἄφροσιν τὴν λαλοῦν, (ἐπειδὴ καὶ τὸ ἀντιληπτικὸν τὴν εἰς ὀλίγον θάσιν) τοὺς διώκουν ἐκπειλοῦντας τοὺς.

Συνέχεια εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον

Ἀνέγραψα τὰ ὅσα ἡ Γενικὴ Ἐσημερίσ κηρύττει εἰς τὴν 53 Ἀριθμὸν κατὰ τῆς Ἀνεξαρτήτου Ἐσημερίδου. Κατ' ἐντυχίαν ὅμοι ἢ ἀπὸ τοῦ γίγνου ἐνίσκεται εἰς τὰ ὅσα ἡ Ἀνεξαρτήτος προσημειώσεν εἰς τὸν Ἀριθμὸν 7. διὸ καὶ δὲν ἐνοχλοῦμεν τὸν ἀναγνώσας μας μὲ μ' ἑαυτῶν ἐπακλίψιν, ἀλλ' ἀφίνω τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης καὶ κίμων τὴν κρίσιν.

